

جنبش انقلابی مردم ایران با شعار همه شمول «زن، زندگی، آزادی» برای رهایی!

جنبش انقلابی کنونی مردم ایران با شعار همه شمول «زن، زندگی، آزادی» بی پروا، خلاقانه، شجاعانه و مصمم برای رهایی از هر گونه دیکتاتوری و تبعیض و برای کسب آزادی، برابری و عدالت اجتماعی مبارزه می‌کند و ایرانیان آزادی‌خواه و دیگر آزادی‌خواهان در سراسر جهان را نیز با خود همراه کرده است و به هیچ وجه قصد توقف یا عقب‌گرد ندارد.

ایستادگی زنان مبارز در ۲۵ نوامبر روز جهانی منع خشونت بر زنان!

در بیست و پنجم نوامبر ۱۹۶۰ سه زن مبارز «خواهران میرابل» به جرم مخالفت با دیکتاتوری دومینیکن به قتل رسیدند و این روز از سال ۱۹۹۹ در سازمان ملل به عنوان روز جهانی محو خشونت علیه زنان شناخته شد. فعالان جنبش زنان در ایران و در سراسر دنیا این روز را گرامی می‌دارند و برنامه‌هایی برای آن تدارک می‌بینند. امسال نیز برنامه‌ها و تجمع‌های بسیاری در ایران و جهان علیه تبعیض‌های جنسی - جنسیتی و انواع تبعیض و علیه دیکتاتوری برگزار شد و زنان مبارز و برابری خواه در عرصه‌های مختلف خلاقانه نقش آفرینی کردند و می‌کنند. به ویژه در جنبش انقلابی کنونی هر

روز شاهد خلاقیت‌های مبارزاتی زنان جوان و نوجوان، از برداشتن شجاعانه روسری‌ها در خیابان‌ها و دیگر مکان‌های عمومی تا سوزاندن این نماد بندگی در آتش تا کوتاه کردن موی سر به شکلی نمادین برای پایان دادن به بردگی تا ساختن شعر و سرود و کلیپ‌هایی زیبا و بسیار تاثیرگذار را شاهد هستیم و هر روز شگفت‌زده می‌شویم.

ایستادگی مبارزان در کردستان، سیستان و بلوچستان و دیگر شهرهای ایران!

ایستادگی، مقاومت و مبارزه‌ی خستگی ناپذیر مردم کرد، لر، بلوچ، عرب، ترک، ترکمن از دیرباز در ایران بوده است و حکومت اسلامی نیز سرکوب و کشتار معترضان را در سال ۱۳۵۸ از مناطق کردستان، خوزستان و ترکمن صحرا آغاز کرد. قتل حکومتی مهسا (ژینا) امینی با شعار «زن، ژینا، آزادی» نیز پس از خاک‌سپاری ژینا در ۲۶ شهریور در سقز آغاز شد و زنان مبارز و شجاع و مردان برابری خواه و پیشرو در این جنبش را با شعار «زن، زندگی، آزادی» در سراسر ایران به خیابان‌ها آورد و جنبشی انقلابی شکل گرفت که هم‌چنان بی‌وقفه ادامه دارد. هم‌اکنون نیز شاهد اعتراض‌های گسترده‌ی مردم مبارز کرد و بلوچ هستیم و سرکوب‌های وحشیانه و خون‌بار حکومت در خیابان‌ها، در بیمارستان‌ها و خانه به خانه در شهرهای جوانرود، مهاباد، سنندج، بوکان، کامیاران، پیرانشهر، پاوه، سقز، دیواندره، بانه، دهگلان، قروه و دیگر شهرها بی‌رحمانه در حال انجام است. مردم زاهدان و خاش و دیگر شهرها در سیستان و بلوچستان نیز به حمایت از مردم کردستان به خیابان‌ها آمده و خون‌بار سرکوب و بازداشت شده‌اند. دیگر شهرهای ایران نیز با شعار «کردستان چشم و چراغ ایران» از مردم کردستان حمایت کردند و علیه سرکوب‌های وحشیانه‌ی حکومت اعتراض‌های خیابانی دارند و برای کمک به بیماران امکانات و دارو تهیه می‌کنند. این حکومت سرکوب‌گر و ظالم حتی به بیماران و کودکان رحم نمی‌کند و برخی از مردم مجبور می‌شوند که عزیزان مجروح خود را به بیمارستان نبرند تا از گزند دستگیری یا تصاحب پیکر عزیزانشان در امان بمانند و نیاز به کمک و حمایت گسترده‌ی مردم در سراسر ایران و ایرانیان خارج از کشور دارند.

ایستادگی دانشجویان و دانش‌آموزان مبارز، ایستادگی کارگران، معلمان، پرستاران و پزشکان مبارز، ایستادگی نویسندگان، مترجمان، روشنفکران، هنرمندان و ورزشکاران مبارز، ایستادگی زندانیان سیاسی مبارز و شجاع در زندان‌ها و ایستادگی مادران مبارز و دادخواه در طی این سال‌های سیاه، به ویژه در طی ۷۰ روز گذشته برای دستیابی به آزادی و دادخواهی و رهایی از این حکومت دیکتاتوری و ارتجاعی سراسر ایران و جهان را در نوردیده است و روزی نیست که صدای اعتراض این جنبش‌ها تک به تک یا با همدیگر شنیده نشود و کاری کارستان می‌کنند.

بر مبنای گزارش‌های خبرگزاری هرانا: از بیست و ششم شهریور ماه آغاز اعتراضات سراسری در ایران تا روز جمعه چهارم آذر ماه دست‌کم ۴۴۸ تن از مردم معترض در جریان این اعتراضات کشته شده‌اند که از این تعداد دست‌کم ۶۳ نفر کودک بوده و زیر هجده سال سن داشته‌اند. تعداد بازداشتی‌ها بیش از ۱۸ هزار نفر تخمین زده شده که از این تعداد ۱۱۰ نفر (۷۴ پسر و ۳۶ دختر) زیر ۱۸ سال سن دارند. ۳ هزار و ۲۳۴ نفر از کل بازداشتی‌ها تا کنون احراز هویت شده‌اند.

ما مادران پارک لاله ایران خوشحالیم که بالاخره صدای اعتراض شجاعانه‌ی مردم ایران و سرکوب‌های وحشیانه‌ی حکومت اسلامی ایران در سازمان ملل و کشورهای عضو آن شنیده شد و شورای حقوق بشر سازمان ملل در سی‌وپنجمین نشست ویژه خود در روز پنجشنبه سوم آذر، تشکیل یک کمیته حقیقت‌یاب برای انجام بررسی و تحقیق درباره نقض حقوق بشر توسط جمهوری اسلامی ایران در اعتراضات اخیر را با ۲۵ رأی مثبت تصویب کرد. ولی اکنون برای مردم معترض در خیابان‌ها که هر روز تعدادی از آن‌ها کشته می‌شوند، به ویژه در کردستان و خوزستان که در لحظه کنونی زیر سرکوب‌های وحشیانه‌ی حکومت هستند و تعدادی نیز در زندان‌ها در خطر اعدام قرار دارند به شدت نگرانیم که این کمیته حداقل در لحظه کنونی علاج دردی برای آن‌ها نباشد، به ویژه که قرار است چند ماه دیگر تشکیل گردد و نتیجه‌ی آن در مارس ۲۰۲۴ گزارش خواهد شد. از مردم شریف و آزادی‌خواه ایران و جهان می‌خواهیم که برای نجات جان این مبارزان در خیابان‌ها و در زندان‌ها اقدامی فوری انجام دهند. در خبرها آمده است که تاکنون ۱۲ نفر از معترضان، با اتهام‌هایی رویرو شده‌اند که حکم اعدام را در پی خواهد داشت. توماچ صالحی، سامان یاسین (صیدی)، مجیدرضا رهنورد و تعدادی دیگر از معترضان با اتهام‌هایی از جمله: «افساد فی الارض» و «محاربه»، زیر شکنجه برای اعتراف‌گیری و در خطر اعدام قرار دارند و مجازات اعدام و کشتار معترضان باید هر چه زودتر متوقف گردد.

ما مادران پارک لاله ایران، همراه و همگام با خیزش «زن، زندگی، آزادی»، خواهان آزادی و رهایی از دیکتاتوری و رفع هر گونه تبعیض و بی‌عدالتی هستیم و سال‌هاست که مطالبات زیر را پیگیرانه فریاد می‌زنیم. آرزوی ما این است که در جنبش انقلابی کنونی و در هنگامه‌ی به دست آوردن آزادی و پس از پیروزی، همراه با همدیگر بتوانیم مطالبات زیر را برای استقرار یک جمهوری دموکراتیک و لائیک در ایران متحقق کنیم:

۱) آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی، ۲) لغو مجازات شلاق و اعدام از جمله؛ اعدام، ترور، کشتار خیابانی، شلاق، شکنجه، سنگسار و قصاص، ۳) محاکمه و مجازات آمران و عاملان تمامی جنایت‌های صورت گرفته توسط مسئولان جمهوری اسلامی ایران از ابتدا تا به امروز در دادگاه‌هایی علنی، عادلانه و مردمی (مجازات‌ی به جز اعدام)، ۴) برخورداری از آزادی بیان، اندیشه، قلم بدون قید و شرط، ۵) برخورداری از آزادی پوشش و حق کنترل بر بدن بدون قید و شرط، ۶) برخورداری از حق اعتراض، اعتصاب، تجمع، تشکل، سازمان و احزاب مستقل، ۷) برخورداری از برابری حقوق شهروندی و رفع هرگونه تبعیض و ۸) جدایی دین از حکومت. **ما اعتقاد عمیق داریم که ساختار سراپا فاسد، تمامیت‌خواه و دیکتاتوری مذهبی - ارتجاعی و غیر دموکراتیک حکومت اسلامی ایران باید در هم شکسته شود و طرحی نو در اندازیم.**

مادران پارک لاله ایران

ششم آذر ۱۴۰۱

www.mpliran.net